

Hockeydrömmen!

Hockeydrömmen!

Det var en helt vanlig dag och Johan hade precis kommit hem från träningen. Han kände att han hade gjort en väldigt bra träning. Dagen efter skulle han spela tv-pucken och han var väldigt taggad. Han var riktigt hungrig som vanligt så han tog en smörgås med lite juice till. Efter att han hade ätit ville han sova fast han ville fortfarande kolla på film. Han bestämde sig att han skulle borsta tänderna och gå och lägga sig i sängen och sätta på en film. Filmen var Die hard 2. Han hade sett Die hard 1 dagen innan och tyckte den var riktigt bra så han ville se uppföljaren.

Johan hann se 30 minuter in i filmen när han hörde ett högt ljud. Han trodde att det var katten så han brydde sig inte om det. Men efter ett tag hörde han ljudet igen och då började han undra om det verkligen var katten som lät. Han bestämde sig att kolla upp vad det var som lät. Han tog på sig byxorna och tröjan med en klump i magen. Han var väldigt rädd. Men så plötsligt öppnades hans dörr väldigt långsamt med ett knarrande ljud.

Johan var helt knäpptyst han var så tyst att han inte ens andades. När Johan såg en fot komma in genom dörren så blev han skräckslagen, han kunde inte tänka riktigt klart han visste inte vad han skulle göra. Fönstret stod öppet så han hoppade ut och sprang 300 meter bort från huset. Han har aldrig varit så här rädd i hela sitt liv, det kändes som om rädslan hade formats om till en stor svart klump som lagt sig i sin halsgrop. När Johan hade stått ute ett tag började han höra samma ljud som han hade hört tidigare och i samma stund såg han en skugga komma emot honom. Han började springa längre och längre bort från huset för han var väldigt rädd. Han sprang in till byn för att det var mycket ljusare där så han tänkte att det kan inte komma någon hit nu. Johan gömde sig bakom några soptunnor som han såg. Han var väldigt rädd, han tyckte det kändes som en evighet när han satt där och väntade men efter ett tag när han inte hade hört några ljud så sprang han snabbt hem igen. Precis när Johan skulle öppna dörren var det något som tog tag i hans arm.

Nu trodde han på riktigt att han skulle dö men han tog kvasten som stod precis vid ytterdörren och slog till någon eller något. Han stängde ytterdörren så snabbt han kunde och sprang upp till sitt rum. Johan hann inte riktigt se vad det var han slog men han såg något svart och det linkade en människa. Han vill så gärna sova för han hade trotsallt en viktig dag framför sig imorgon. Han försökte sova men han kunde verkligen inte han var så rädd att han

låg och skakade. Han började höra samma ljud som innan. Han ville verkligen inte dö så han började gråta, i samma stund öppnades hans dörr. Det klev in en svart klädd man som hade en hockeyklubba i handen. Mannen slängde hockeyklubban på honom och gick ut igen. Johan sprang ut genom sitt rum för att kolla vem han var men han såg ingen det var helt knäpp tyst i huset. Han gick in i sitt rum igen och kollade på klubban, det var den nyaste modellen en sådan som han alltid hade velat ha. Nu var Johan så trött att han bara lade sig ner i sängen och somnade direkt.

Dagen efter vaknade Johan klockan 06:00 av att hans mamma skrek på honom. Han var tvungen att gå upp för han skulle iväg men han fattade inte vad som hade hänt på natten. Han kände sig inte trött det var som om han hade sovit i flera timmar. Han satte sig upp i sängen och kollade på golvet men han såg ingen hockey klubba så han trodde att hans mamma hade tagit den. Han hade heller inte några kläder på sig men han trodde att han somnade i kläder. Han gick ut och började äta frukost och frågade sin mamma "har du tagit hockey klubban som var på mitt golv" men hon svarade "nej jag har inte sett någon". Då blev Johan lite misstänksam. Han gick in i sitt rum för att kolla igen men han såg den inte. Men han såg att fönstret var stängt och han kommer ihåg att han lämnade det öppet. Då började han tänka allt detta måste ha varit en dröm. Det som hände inatt måste ha varit en dröm. Det har aldrig hänt. Samtidigt som han inte riktigt hade fattat det än blev han glad att det inte hade hänt så att han kunde fokusera på dagen som kommer.